

PDKÎ: Em hilbi-jartinên vê carê jî bi nerewa dizanin û baykot dikin

»»»» R:5

Bidestveanîna mafên netewî yên gelê kurd di çarçoveya Îraneke demokratîk û federal de

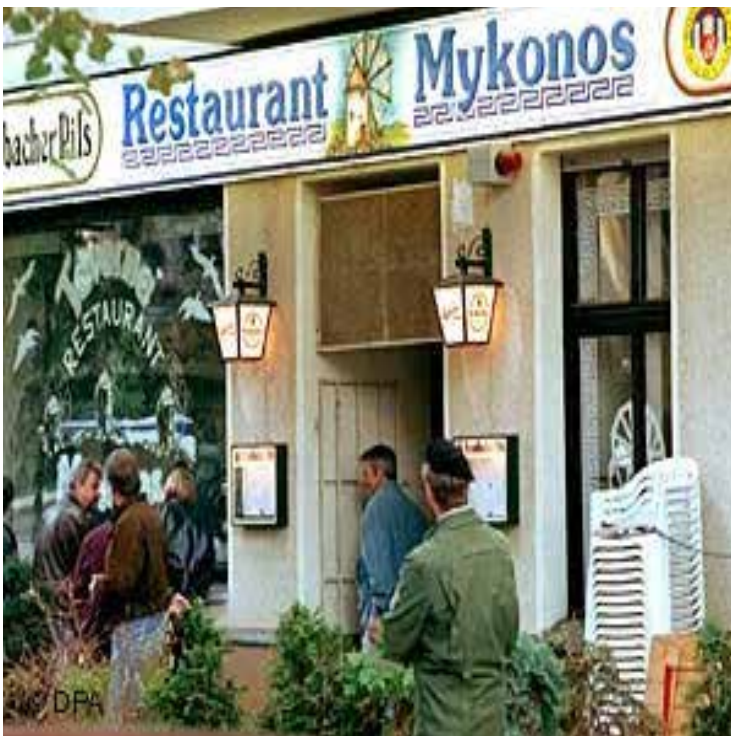

Peyama Komîteya Nawendî ya PDKÎ bi boneya 70'emîn salvegera avakirina Komara Kurdistanê

»»»» R:3

*Duheftînameyek Siyasî-Gîştî Ye, PDK Îranê diweşîne www.kurdistanmedia.com/kurdî
www.agirimedia.org Hejmar (270) 20-01-2016 Buha (500) Tûmen*

Adil Cobeyr terora Mîkonosê anî bîra rejîma Îranê

Kurdistanmedia: Hefteyekê piştî vê ku Wezîrê Karê Derve ê Îranê di rojnameya New York Times de Erebiştan bi piştgiriya ji tundrevên şerxwaz tometbar kir, hemkûfê wî yê Erebiştanî jî bersiva wî da, û got ku welatê wî bûye goriyê terorîzmê ji aliyê piştgirên Îranê ve. Herwisa wî bas ji terorên zincîreyî ji aliyê rejîma Îranê ve, û bi taybetî terora Mîkonosê kir, û Îran wekî rejîmeke terorîstî bi nav kir.

Li gora nûçegihaniyan Adil Cobeyr di mijara xwe de ku di heman rojnameyê de hate weşandin, nivîsand ku “Gelo Îran dikare biguhere? Û ew îdî’a anî ber bas ku Îran bedela rikeberiya digel îzolebûna xwe, ku bi xwe jî sebebkarê wê ye, bas ji piştgiriya Erebiştanê ji terorîzmê dike, lê bixwe siyasîetên metirsîdar ên mezinxwazane û tayîfî û piştgiriya ji terorîzmê girtiye pêşya xwe.

Navbirî tevî amajekirina bi serkevtina şoreşa sala 1979’an di Îranê de, û amadekirina Yasaya Bingehîn ku tê de Îran bas ji “şandina bo derve ya Şoreşa Îslamî” dike, gihaye vê encamê ku Îran di vê çarçoveyê de ye ku piştî Hizbullah Lubnan, Hosiyan û milîşên tayîfîxwaz li Îraqê de digre.

Cobeyr herwisa nivîsand: “Îran berpirsyarê bombe-

danîna sala 1983’an li Beyrûyê di nav binkeya Amerîkayîyan de bû. Îran berpirsyarê teqandina binkeya “Elxober” di Erebiştanê di sala 1996’an û terora neyarên siyasî ên xwe di restorana Mîkonosê de bû. Herwisa ji sala 2003’an şûnda 1 hezar û sed kes ji hêzên Amerîkayî di Îraqê de ji aliyê hêzên piştgirên Îranê ve hatine kuştin”.

Cobeyr herwisa rû li Îranê dibêje ku: “Em di nav vê rîzbendê de nînin, ku li ser rejîmên piştgirên terorîzmê hatiye amadekirin, lê Îran tê de ye.

Neteweya me bi sedema piştgiriya ji terorîzmê di nav rîzbenda tehrîmên navneteweyî de nine, lê Îran heye. Berpirsyarên welatê me di nav vê rîzbendê de nînin, lê Îran heye. Ew berpirsyar yê me nebû ku di sala 2011’an de bi sedema darêtina pilana kuştina balyozê Eebiştanê di Waşingtonê de ji aliyê dadgeha Federal ya New Yorkê ve 25 sal ceza jê re hate birîn, ew berpirsyar Îranî bû”.

PDKÎ û hikûmeta demokratîk

»»»» R:2

Rewşa Bakûra Kurdistanê aloz e

»»»» R:6

Terorîzma bê şerm

»»»» R:7

Helbestvan Yûsivê Berazî di dilê me de dijî

»»»» R:10

Misrî Berzkar:

“Em ketin ber kîmyabara-na Helebçê, û rojeke pîrr bi zehmet û giran bû”.

»»»» R:8

Sergotar

PDKÎ û hikûmeta demokratîk

Kerîm Perwîzî

Avakirina Komara Kurdistanê 70 salan berî niha cihanek guherî ku berê Kurd tê de dihatin bişavtin, û deshîlata faşîstî dixwaşt ku hebûna neteweyekê ji reh û rîşe de derxîne. Komara Kurdistanê çendîn biyavên siyasî kulturî û dîrokî û stratejîk û civaknasane hene, ku her yek ji wan hewcehiya wan bi xwendin û raveya cuda û taybet heye.

Di vê navberê de rola PDKÎ wekî avakerê vê komarê roleke yekalîker û pênaseker heye.

Yekalîker bi vê wateyê ku bi hebûna partiyeke modern û demokratîk egera avakirina hikûmetê pêşkeftî û pîr ji şanazî wekî Komara Kurdistanê gellek lawaz dibû. Pênaseyek e jî bi vê manayê ku her demekê bas ji hikûmeta Kurdistanê li sala 1946'an de tê kirin, bona nasandina vê hikûmetê dibe em hawara xwe bibin ber pênaseyan û pirogramên vê hizbê ku Komara Kurdistanê ava kir.

Pirsyarek ku tê hole ew e ku gelo hekî PDKÎ neba, û hekî hikûmetê ferzî bihatina avakirin, wê hikûmetê çawa bûya?

Herçend em nikarin hinek paramêtrên din danên û formeke ferzî bidin dîrokê, lê ezmûna neteweyên din nîşan daye, ku li amadenebûna partiyeke demokrat de hikûmetê çawa tê avakirin.

Herçend ku PDKÎ bi sedema vê ku nû hatibû avakirin, nekarîbû şorr bibe nava tewahiya aliyên jiyana xelkê, û xelkê ji bernamêyên xwe têbigehîne, lê di heyama 330 rojan de cihanek ji şanaziyan afirand ku nivşên piştî Komara Kurdistanê wekî rêbazekê çav ji van karan dikin..

Dom R:3

Wezîrê Karûbarê Stratejîk û Ewlehiya Navxweyî a Îsraîlê: “Îran bi ceribandina mûşekan berdewam biryarnamêyên NY bînpê dike”.

Kurdiştanmedia: Piştî vê ku lihevkirinek di navbera Îran û Amerîka de li ser programa navîkî çêbû, û Amerîkayê jî ragehand ku Îranê jî biryarên derheq programa navîkî de bi başî cîbicî kirine, serkomarê Amerîka raştî rexneyên tund ên Komarîx-wazan û hinek ji berpirsyarên payebilind ên Îsraîlê hat.

Her di vê derheqê de, Can kirî Wezîrê Karê Derve ê Amerîkayê ragehand ku Amerîka wê 400 milyon Dolarê Îranê ku berî tîkçûna tîkiliyên wan, ji aliyê Amerîkayê ve deşt bi ser de hatibû girtin, digel sûda (behra) wê azad dike.

Li gora ragehandina Wezareta Karê Derve ya Amerîkayê ew sûda ku di dema wan deh salan de hatiye ser van darayiyên bilokekirî, nêzî 1 milyar û 300 milyon Dolar e, ku digel wê pereyê bilokekirî, wê radeştî Îranê bihê kirin. Ew darayî berî vê ku tîkiliyên Îran û Amerîkayê tîk biçin, ji bo kirîna çek û cebîlxaneyan bo Amerîkayê hatibûn şandin.

Herçend ku Obama serkomarê Amerîkayê derheq lihevkirina navîkî bi Îranê re, bas ji darayiyên Îranê kir, lê pêdagirî kir ku çareserkirina hinek ji nakokiyên di navbera Îran û Amerîkayê de, nahê vê wateyê ku dewleta wî li derheq kiryarên din ên Îranê de, bê helwest be. Piştî biryara azadkirina pereyê bilokekirî ê Îranê ji aliyê Amerîkayê ve, Îsraîl yek ji wan welatan bû ku bertekên tund nîşan dan, û komarîxwazên Amerîkayê jî pevguherîna girtiyan di navbera Îran û Amerîkayê de bi nîşaneyên “lawaziyê” di hemberî Îranê de dane zanîn.

Di vê derheqê de Netanyahu ragehand ku: “Îran niha jî li pey bideştixistina çeka navîkî de ye, û hêzên cihanî dibe çalakiyên rejîma Îranê bi başî çavdêrî bikin, û Îsraîl jî di hemberî Îranê de, ji bo paraştina ewlehiya welatê xwe, çî hewce be, wê encam bide”. Wezîrê Karûbarê Stratejîk û ewlehiya navxweyî a Îsraîlê jî got: “Îran bi ceribandina mûşekan berdewam biryarnamêyên NY bînpê dike, û berdewam e li ser piştigiriya leşkerî ji Hemas û Hizbullah Lubnanê”.

Piştî hilgirtina dorpêçên Amerîka û YE, Îran dikare cardin neft û gazê bişîne welatên Ewropî, û şirketên Rojavayî jî, wê bikarin bi Îranê re danûstandinan bikin. Lê gellek ji çavdêrên siyasî li ser vê baweriyê ne ku ew lihevkirin ne tenê bandora xwe li ser baştirkirina rewşa aboriya xelkê welat tunabe, belku berevajî hem rewşa aboriya xelkê wê ber bi xirabiyê ve here, û hem jî Îran wê zêdetir deştên wê vekirî bin bona deştewerdana di nava karûbarên welatên cîran û serkuta nerazîbûnên navxweyî de.

Diya du şehîdên PDKÎ li Pîranşarê çû ser dilovaniya Xwedê

Kurdiştanmedia: Fatime Mewlanî diya du şehîdên PDKÎ li temenê 110 saliyê de li bajarê Pîranarê de çû ser dilovaniya xwe.

Li gora nûçeya gihîştî bi malpera Kurdiştanmedia, roja 26'ê Befranbarê Fatime Mewlanî keça Ebdullah, diya du şehîdên PDKÎ şehîdan Îbrahîm û Qadir Fer'anî xelkê Pîranşarê li temenê 110 saliyê de bi sedema nexweşiyê koça dawiyê kir.

Termê navbirî di nav girseya xelkê Pîranşarê de bi axê hate spartin.

Hêjayî basê ye ku Şehîd Îbrahîm sala 1358 (1979)'an di Serdeştê de piştî şerekî qehremanane li dijî hêzên rejîma Îranê şehîd bibû, û şehîd Qadir jî di şerekî giran di herêma Husên Awa

ya Mehabadê de şehîd bibû.

PDKÎ sersaxiyê dibêje xizm û kes û karên navbirî, û xwe di xema wan de şîrîk û hevpar dizane.

Peyama Komîteya Nawendî ya PDKÎ bi boneya 70'emîn salvegera avakirina Komara Kurdistanê

330 rojên pirr tîrêj di dîroka Kurdan di Kurdistanê Rojhilata de, bi destê komek tekoşeran û rêberê me yê zana hate tomarkirin. Ew 330 roj ne tenê hêla diyarîkirina di navbera pêş û paş vê bûyera girîng bû, belkû bû hêvinê ducarîpênasekirina neteweyekê û selmînerê îradeyeke girîng û pirr buhagiran û mirovî û neteweyî bû.

Di meha Rêbendana sala 1324 (mehe yekem a sala 1946)'an raşt 70 salî berî niha tevgera neteweyî ya Kurd, bi rêberiya rêkxiraweke modern û biroja bi pêşengiya pêşewayekî zana û cangorî, gihaye kopika xebatê di bajarê Kurdperwer ê Mehabadê de. Ji wê demê şûnda bi avakirina Komara Kurdistanê wê tevgerê kinceke nû li xwe kir, û encameke piraktîkî jê çûbû, û neteweya Kurd ji erdnîgariya Kulturel û dîrokî ve hate nava erdnîgariya siyasî de, û bû xwediyê kiyaneke siyasî.

Roja 2'ê Rêbendana sala 1324 (22.01.1946)'an, di qada çarçira ya hertim çiraya rê, pêşewayê nemir banga avakirina dewleta Kurdistanê di guhê hemî xelkê cîhanê de xwend, û yên ku heyânî duh haşa ji hebûna neteweyekê bi navê neteweya Kurd dikirin, bi ragehandina dewleta Kurdî û avakirina kiyaneke siyasî bi navê Komara Kurdistanê heyî man. Di dîroka hevdem ya welatê Îranê a pirr ji ştemkarî û haşakirinê de, bi taybetî piştî gihîştina şîpelên modernîzasyonê bo herêmê, hinek ji bi nav rewşenbîrên ser bi neteweya Fars di Îranê de bîrdoziyên xwe yên şovînî wergirtin û kincê siyasî kirin ber wê de. Ew kincê siyasî piştî deshîlata sekutkar ya Pehlewî jê çêbû, û bû bingeha helandina neteweyên din, û cudahiyan neteweyî û çandî di Îranê de danî.

Di raştî de welat kavlî kirin, ku pêştir hekî ştemkarî tê de hebû, aliyê kêrînkâr û haşakirinê de hebû, li ser vî

welatê kawil, neteweyekê destçêkirî bi navê neteweya Îranê bi zora zordariyê li ser kaxezê ava kir, û li ser erdê heyî, di pêxema avakirina neteweyekê wehmî de, xwîna bi hezaran xortên neteweyên xeyrî Fars ên Îranê rijandin û kumê pehlewantiyê bi zorî dane serê xelkê.

Di rewşeke bi vî awayî ya bişavtina neteweyan de ye ku Komara Kurdistanê ji dayîk dibe, û bi vî rengî neteweya Kurd dengê xwe derdixîne, û rû li hemî gelên Îranê û deshîlatdarên Îranê ên nawendakincî dibêje ku ştemkarî û kuştî û qirkirin, neteweya Kurd û tevgera wê naxe qedeman, û neteweyek ku amade be di pêxema armancên xwe de qurbanîyan bide, ne tenê nahê jinavbirin, û nahê bişavtin, belku ştemkariya ştemkaran, mukimtir û li ser daxwaziyan xwe pêdagirtir dike, û li derfeteke baş ya dîrokî de, tevgera wê vegeşînek zêdetir bi xwe ve dibîne, û qonaxekê ji derbazbûyî zêdetir diçe pêş û heya aştî avakirina dewleta taybetî ya xwe hildikêşe. Dema ku Komara Kurdistanê hate avakirin, wê demê welatê Îranê li jêr dîktatoriya Rezaxan derbaz bibû, lê di bin çekmeya dagîrkariya hêzên hevalbendan de bi rê ve çû, û lewra deshîlata ku di Tehranê de hebû, berhema berjewendiya hevpar a dagîrkerên Îranê bû û nûneratiya îradeya biyanî dikir.

Ew arteşa serkutkar a ku Rezaxan ku wî ava kiribû û gellek jê hez dikir, nekarî tenê rojekê ji xwe di hemberî êrîşa derve ragire, û herwekî pêşewayê nemir bas kir, arteşek bû ku tenê ji bo serkutkirina xelkê bê berevan cesûr bû, û di şerê raşteqîne de, piştî li dijî min kir, û rû li navxwe reviya. Di wê demê de seraserî Îranê di destên bîaniyan de bû, û di wê rewşê de Kurdistanê bi rêbertiya PDKÎ deshîlata neteweyî û xwecihî ava kir. Di dewrana dagîrkirina Îranê

de, tenê Kurdistan û hikûmeta cîranê wê, Azerbaycan îdareyeke xelkî û nîştîmanî tê de hatibû avakirin. Komara Kurdistanê ku berhema xebat û cangorîya neteweya Kurd bû, di serdema xwe de ku Rojhilata Navîn di destên zordariya deshîlatdaran û dagîrkariyê de dinaland, bû deshîlateke taqane, li sertaserî herêmê de, jiber ku take deshîlata demokratîk bû ku piştigiriya xelkê dikir, û di nav şahî û xweşiya girseya gel de avakirina xwe ragehandibû.

Komara Kurdistanê ku ji bo Kurdan mînakeke herî diyar û beçav û pratîkî bû, ji bo selimandina hebûna tevgera neteweyî nîşaneyê hebûna îradeyeke neteweyî bû, tenê di forma sembolîk de, û tenê wekî nav bo Kurd girîng nine, belkû wekî deshîlata sava û tevî kêmasiyên xwe, gellek karên girîng encamp da, û deskewtên mezin bi dest xistin, ku ji wê demê ve heya niha rênişanderê xebata neteweya Kurd di hemî Beşên Kurdistanê de ne. Emê niha jî qala hinek ji kar û buhagiraniyan Komarê bikin:

Yekem: Komara Kurdistanê yekem

hikûmeta Kurd di şewaza Komarî de bû ku îşareyek e bo guhartineke dîrokî di îradeyeke siyasî ya Kurd û Kurdistanê de. Heya berî sala 1946'an Kurd di beşên Kurdistanê de li hinek ji kêliyên cuda ên dîrokî de, xwediyê deshîlateke xwecihî bûye, û di encama hinek ji tevgeran de jî, hikûmeta xwecihî ragehandibûn. Lê hemû wan deshîlatan forma mîrî û paşatî û kevneşopiyê hebûn, û di dawî mînakê de, hikûmeta Şêx Mehmûdê nemir li Silêmanî li şewaza melîk û paşayeti de hate ragehandin, lê di Mehabadê de ye ku bo yekem car Hikûmeta Kurdistanê di forma Komarî dî dayîk dibe.

Duyem: Komara Kurdistanê di sala 1324'an de bo yekem car bû ku di dîroka xebata Kurd de li jêr îdare û birêvebiriya hizbeke demokratîk û modern de dihat avakirin. Herçend ku PDKÎ bo karekî bi vî rengî kêrîm ezmûn bû û nû hatibû avakirin, lê hilgirtina vî pêngava dîrokî û mezin bû ezmûneke girîng ji bo birêvebiriya îroyî û xelkî, û hebûna partiyeke demokratîk û îroyî hewcehiyeke haşahilnegir e da ku bikare nûnerê

Doma sergotar

Gellek hikûmet hebûn ku herçend di destpêkê de rewaya şoreşgerî hebûn, lê piştî û li pêvajoya domandina deshîlatê de, li ber nebûna PDKÎ di deshîlatdariyê de, ber bi dîktatoriye ve çûne, bi awayekî ku hikûmetên berî wan hêviya wan ew bûye, ku xwazî hikûmeta berê maba baştir bû.

Di vir de em digihîjin vî encamê ku cuda ji rola PDKÎ, hebûna rêkxiraweke demokratîk ku dîtingeheke mirovî û modern û demokratîk bo jiyana civakî û siyasî ya xelkê hebin, hewcehiyeke haşahilnegir e, ku PDKÎ deftera şanaziyên wê stûrtir û girantir dike.

raştîn ê gel be, û dehsilateke herçend neteweyî û Kurdî jî be, berev ştemkarî û zordarî gavan bavêje.

Sêyem: Komara Kurdistanê sembolên hewce bo pênasikirina neteweyî û bo nasîna îradeya siyasî ya neteweya Kurd berhem anî, ku niha jî digel de be, tevgera raşteqîne ya Kurd di hemî beşên Kurdistanê bo komkirina îradeyan li dewra tewereke bihêz mifahê jê distînin. Ew hêma û sembol pêk tên ji alaya Kurdistanê, sirûda neteweyî, diyarîkirina navê cangoriyên gel, bi navê pêşmerge û zimanê Kudî bû zimanê fermî.

Çarem: Di Komara Kurdistanê de, Hêza pêşmerge Kurdistanê hate avakirin ku hewil hate dan ku hêza Pêşmere Kurdistanê hêzek be ji bo parastina deskevt û hebûna neteweyî û di bin fermana hikûmetê de be, ne di bin fermana serokeşîr û kesayetîyan de.

Pêncem: Komara Kurdistanê bi himbêzeke vekirî Kurdên parên din ên Kurdistanê di bin per û baskên xwe de cih dane, û di asta herî bilind de di îdarekirin û birêvebirina Komara Kurdistanê de cihê wan vekir, û bi vî awayî bi kiryar nîşan da ku herçend Kurdistan bi ser çend welatan de hatiye parvekirin, û Kurd li her beşeke Kurdistanê de çarenûsa wan ya cuda heye, lê di encamê de her yek netewe ye û yek xak e.

Şeşem: Komara Kurdistanê nekete dava şovînîzmê de, û digel gelê Tirk li Azerbaycanê de hevpeymanî pêk anî û rênîşander bû ku di cihê pêkanîna kêşe û arîşeyan di nav neteweyan de, çê dibe ku riya alîkarî û hevalbendiyê bigrin pêşîya xwe, da ku hemû neteweyên herêmê bi hev re kar bikin, bo pêşvevartin û vegeşînê.

Ew deshîlata temen kurt mixabin ku di 26'ê Sermawezê ya sala 1325 (1946) 'an de, di hemberî êrîşa arteşa Pehlewî de xwe ranegirt, û bi destên hêzên leşkerî ên Tehreanê û alîkariya hêzên biyanî herifî.

Komara Kurdistanê wekî hemû diyardeyeke mirovî û siyasî dûr nebû ji kêma û kasiyan û ji xalên wê yên lawaz em dikarin qala van xalên jêr bikin:

Komara Kurdistanê tenê beşeke kurt û berteng a Kurdistanê girt, û Komarê nekari di warê pratîkê de, hemû xaka Kurdistanê bi xwe ve bigre, û bixe bin siya deshîlata xwe ya siyasî de. Ew Komara di warê îdarekirinê de kêma temen bû, û kêma ezmûn bû,

û kadrên şareza yên hewce ji bo hikûmet û birêveberiyê di destên xwe de tunebûn.

Herçend ku hewil hatin dayîn bona avakirina hêzeke leşkerî ya neteweyî, lê li ber pêkhatiya paşvemaî ya ciwaka Kurdewarî tê de serkevtî nebû, û hêza wê ya leşkerî her wekî hêza eşîrî mabû, û di dema tengaviyê de piştî xwe dane Komarê.

Bi hemû kêmasiyên xwe ve Komara Kurdistanê ew deshîlata neteweyî ye di dîroka Kurd û Kurdistanê de, û qonaxeke zêrîn e, ku tê de hêviya neteweyekê ji riya îradeyeke şoreşgerî ve bû piratîk, û çarçove û statûyeke siyasî lê ket, û ji wê demê şûnda heya niha cardin ser ji nû avakirina statûyeke neteweyî bû armanca neteweya Kurd di hemî beşên Kurdistanê de.

Çê nabe ku bas ji Komara Kurdistanê bê kirin lê cangorîtiya Kurdên beşên din ên Kurdistanê ku rû kirin rûgeha Mehabadê, bê jîbîrkirin, û nehê baskirin. Ew hemû siyasî û çalakên Kurd li hemî beşên Kurdistanê de, û ew hemû nivîskar û rewşenbîr û ferhengiyên Kurd ku diçûne Mehabadê û xizmet bi tevgera neteweya Kurd dikirin, xizmet û zehmetên wan nahêne jîbîrkirin, û cihê hurmetê ye.

Di vê navberê de bi taybetî dibe bas ji tekoşîna Barzaniyan bi rêberatiya Mela Mîstefayê nemir bihê kirin, ku bi hemû awayekî di xizmeta Komara Kurdistanê de bûn, û herwisa dibe yad û bîra efserên Kurd zindî bê ragirtin, ku ji Başûr ve hatibûn da ku xizmeta

Hikûmeta Kurdî bikin, û piştî jî mixabin ji aliyê deshîlatdarên Bexdayê ve hatin bidarvekirin.

Ji wê demê şûnda ku Komara Kurdistanê hate avakirin heyânî niha dijminên Kurd û bi taybetî deshîlatdarên Tehranê çî di sedema paşatiyê de, û çî jî di sedema Komara Îslamî de, ew komar bi vî tawanbar kirin ku destçêkirî û emrazê destên Rûsiyan bû.

Berevajiyê wan tomet û boxtanên dijminan Komara Kurdistanê ne tenê destçêkirîyê biyaniyan nenbû, belku Kurd îradeyeke neteweyî ji bo gihîştina bi mafên xwe hebû, û niha jî ew îrade heye, û di vî serdemê de li rewşa cihanî û herêmî û derfeta siyasî mifaha bi cî wergirt û statûya xwe ava kir.

Eva di demekê de ye ku her wê demê deshîlata paşatiyê bi lihevkarîna digel Rûsiyan û bi dana poana nefta Bakur bi wan selimand ku deshîlateke ser bi biyaniyan û dagîrkeran e, û hemû poanekê dide bihaniyan da ku deshîlata wê ya serberedayî berdeham bike.

Niha jî di encama nêzik bi çar dehîkan hikûmeta serberedayî ya Komara Îslamiya Îranê, ji bo hemû aliyekî eşkere bûye ku deshîlata dîktatoran li Tehranê de bona berdehamiya mana ştemkariyên xwe, amade ye ku her cure poanekê bide biyaniyan.

Ger Komara Îslamiya Îranê serdemekê diruşma birîqedar a "Ne Şerqî, Ne Xerbî" dida, niha bi lihevkarîna digel

Rojava li ser dosiyeya navîkî ya xwe, hem poana herî mezin dide Rojava, da ku rejîma wê berdeham be, û hem jî bi tewahî bûye paşko û jêdestê Rûsiyan di herêmê de, hem berjewendiyên Rûsiyê diparêze, û hem jî di nav Îranê de serwet û samana welat bi erzanî dixwe nav bîrîka wan de, ku tenê bi vî armancê ku çend rojekan zêdetir deshîlata wê ya biyom dom bike.

Niha piştî derbazbûna 70 salî bi ser avakirina Komara Kurdistanê de, em xortên Kurd li hemû beşên Kurdistanê hem şanaziyê bi deshîlateke bi vî rengî dikin, û hem jî wekî nasînereke neteweyî şanaziyê pê dikin, û hem jî hêvî û armancên bilind û mirovî û neteweyî ên xwe zindî radigrin, di pêxema bideştixistina wan de, emê berdeham bin li ser riya xebat û tekoşîn û cangorîtiyê.

Di dawiyê de, yad û bîranîna 70. emîn salvegera avakirina Komara Kurdistanê li hemû Kurdistanîyan li neteweya Kurd li hemû beşan û li hemû nuqteyên cihanê û li hemî pêşmergeyên Kurdistanê û li malbatên şehîdan û girtiyan siyasî pîroz dikin.

Bi hêviya cardin bideştvehatina hêvî û armancên avakerên Komara Kurdistanê

PKÎ
Komîteya Nawendî
30.10.1394
20.01.2016

PDKÎ: Em hîlbijartinên vê carê jî bi nerewa dizanin û baykot dikin

Kurdistānmedia: Deftera Siyasî ya Hizba Demokrat a Kurdistanê Îranê di daxûyanîyekê de hîlbijartinên dahatî ên “Meclisa Şêvra Îslamî a Îranê” baykot dike.

Eva jî deqa daxûyanîyê ye:

Rejîma Komara Îslamî a Îranê di 8’ê Reşemeya sala 1394’an a Rojî de, dixwaze ku gerra dehemin a Meclisa bi nav Şêvra Îslamî û herweha gerra pêncemîn a Meclisa “Xobrêgan”ê bi rê ve bibe û, di vê pêxemê de, di rojên dawîya heyva Sermawezê de, dest avêtiye nivîsandina navên berbijêrên endametiya wan civatan. Rejîm weke berê di pirosayê de çend heyvî de, hem berî navnivîsandinê û hem jî piştî navnivîsandinê, û mijara jî fîltêrê derbazkirina berbijêran û heya dawiyê, ku perdeya bidawîhatina şanoya hîlbijartinê û bidawîhatina dengdanê û destêwerdana dengên nava sindûqan digihîje encamê, listîkê bo cara çendemîn ducarî dike, bo handana xelkê bona amadebûn û pişkdariya di vê şanoyê de, û gerimkirina tendûra hîlbijartinan, û mijar û basên curbicur dixwe rojevê û bi çêkirina keş û hewayeke îhsasî di nava korr û kombûn û girûpên curbicur ên Îranê de, dixwazin xelkê tevî tirseke wisa berbirû bikin ku, bê xûyakirin di hîlbijartinê de carê de renga hindêk tişt û mijar bêne guhertin.

Herçend bo kesên şareza her di despêka hatine ser kar a Komara Îslamî de xûya bû, lê ezmûna çend dehikan a Komara Îslamî, tu nezalaliyek di holê de nehiştiye û bi rindî selimandiye ku, rejîm jî mijara hîlbijartinê weke alavê bona ducarîkirina berhemana meşrû’iyeta xwe ya çewşekarane mifahê wêdigire û, di raştî de hîlbijartinê demokratîk di bin siya deshîlata Komara Îslamî de tune.

Ew kesê ku ji deshîlata Komara Îslamî têgihîştibe, dizane ku rejîma han li ser bîngeha Wilayeta Feqîh ku nûneratiya xelkê nake, û di raştî de xwe bi xwediyê xelkê dizane, hatiye avakirin. Deshîlatek ku ji rêya zext û gîvaş a Spaha Pasdaran û dezgehên Îtîla’atî û ji rêya destgirtin bi ser serwet û samana welat û parvekirina wan li gorî hewcehiyên xwe û herweha ji rêya ragehandinê berbilav ên ji televizyonan bigire heya Minberên mîzgeftan, xwe disepîne û dirêjiyê bi man û hebûna xwe dide û, di raştî de eva ku çavkaniya deshîlat û hikûmetê be, di organên “Êntisabî” (diyarîkirî) de hatine danîn, û hemû di bin fer-

mana Welîyê Feqîh de bi rê ve diçin, û li gorî yasaya ne rew a Komara Îslamî, rêberê rejîmê xwediyê xelkê, û xwediyê hêz û xwediyê biryara bîngehî di vê pergalê de ye.

Bi vî awayî baskirina ji hîlbijartinek raştî di Îranê de, her di bîngeh de şaş e, jiber ku nawendên deshîlatê nakevin ber dengdanê û tenê postên ne girîng û bê deshîlat in ku, di sînyoyeke xapîner de, şanoya hîlbijartinan bo bi rê ve dibin.

Di vê pêxemê de ye ku em şahidê vê yekê ne ku, hîlbijartin bona serkomariyê di Îrana bin deshîlata Komara Îslamî de, wê bi rê ve here, lê hemû serkomarên Îranê di dawiyê de bi vê encamê digihîjin ku li gorî gotina Xatemi “Xincî tedarokatçiyê hewcehiyên Rêberê Îranê, xwedî bandoreke berçav nebûne”.

Herweha hîlbijartinê “Meclisa Xobrêgan”ê jî wê bi rê ve here ku li gorî yasayên rejîmê jî, gerek çavedêriyê bi ser karûbarên rêberê Îranê de bike û tenanet rêber jî ji aliyê wan ve bê diyarîkirin. Lê heke bi sîvîkî jî ne tenê bas ji rêberê Îranê bikin, belkî bas ji wan organan bikin ku biryara xwe ji rêber wêdigirin, gef li wan tîn xwerin, û tîne bîdengkirin û, rojna rojekê nekevin hîzra vê yekê de, ku piyê xwe ji berika xwe dirêjtir bikin.

Di nava dam û dezgehên rejîmê de, meclisa rejîmê jî hemû nawendên din kartonîr e. Bi hemû awayekî piropagandeyan dikin ku di nava rejîmê de cinah û deste û taqimên curbicur hene, û wisa nîşan didin ku li ser korsiyên Meclisê rikeberiyê dikin, lê di raştî de Meclis gerek tenê bi dû kombûnên deste û taqimên cudacuda û herweha wergirtina poanên madî bo kesên curbicur e û, eva ku yasa û biryarên qedersaz in, rê bi wan nahê dayîn ku basê jê bikin û heke rojekê, biqewime û yasayekê libekî cuda tevî daxwazên rêberê rejîmê derkeve holê, û meclisa han jî bixwaze vê biryarê bipejirîne, bo mînak weke gera şeşem a meclisê, bi fermanekê wê hemûyan bîdeng bikin, û serokê Meclisê jî wê bêje “Hukma Hikûmetî” hatiye û nabe careke din bas ji vê mijarê bê kirin!

Eva hemû sînorên deshîlata vê nawenda bi nav hîlbijartî yê nava rejîma Wilayeta Feqîh in, ku li gorî yasayên rejîmê ku li gorî nerîten hikûmetî û li gorî pêvajoya deshîlat-

dariyê, tu derfetek bo îradeyên cuda ji îradeya Welîyê Feqîh namîne, û her demekê jî hewce be, Spaha Pasdaran wê gefekê bixwe, û dengên xar careke din raşt bikin, û “Besîret” a wan careke din vegêrin.

Xincî bîdeshîlatbûna wan binyatan, hebûna “Şoraya Nîgehban” ku di cihê hemû netewên Îranê de tevî digere, û biryarê dide, cixizeke din a bîdeshîlatkirina binyatên bi nav hîlbijartî ên Îrana bin deshîlata Welîyê Feqîh de ne. Şoraya Nîgehban li gorî yasayên ne rew a Komara Îslamî ya Îranê, xwediyê deshîlata “Nezaratî Îstîswabî” ye ku dikare çavedêriya pêvajoya hîlbijartinan bike, û him jî berbijêran diyarî bike, û him jî berwarê bîrêveçûna hîlbijartinan diyarî bike û, di raştî de hîlbijartin di Îranê de hîlbijartinê nûnerên xelkê nine, belkî diyarîkirina mohreyên pejirandî ên rejîmê ne, bo nava organên formalîte û berbiçav ên rejîmê.

Di pêvajoya hîlbijartinê û piropagandeya berbijêrên cihê qebûlîkirinê yê Şêvra Nobedar de jî, cardin dem û dezgehên leşkerî û ewlekarî û aborî û ragehandinê û mînbera mîzgewtên di bin destên rejîmê de, dest bi kar dibin da ku di nav berbijêran de jî, yê ku zêdetir bi dilê rêberê rejîmê û dardestên rejîmê bin, di nava xelkê de kar ji wan re bîhê kirin, û dengê çewtekîrî yê xelkê jî bo wan be. Di encama dengdanê de jî cardin Şêvra Nobedar e ku dîngan dihejmêre û tu çavdêrekî bêalî li wir tune, da ku aliyê kê dîngan bi serrastî

bihejmêre, û ew jî wê bi dilê xwe, û her kesî bi hewce bizanin, wê wekî serkevtiyê vê şanogiriyê ragehînin.

Bi van sedeman e, ku pîrsa hîlbijartinê di Îranê de tu pîvereke azad û raştî û demokratîk bi xwe ve nagire, û xelkê jî bawerî bi vê hîlbijartinê tunîn, û rejîm di hemû bi nav hîlbijartinê xwe de digel kirîzekê bi navê kirîza piştîkirina li sindûqan berbirû dibe, lewra jî di hemû qonaxên hîlbijartinan de ku heya niha 31 hîlbijartinên cur bi cur bi rê ve birine, berdewam dek û dolab gerandine, da ku xelk di hîlbijartinan de bîdaryê bikin.

Dek û dolabên (pîlanên) rejîmê her ji belavkirina gotegotên curbicur ve ku wisa nîşan bidin ku vê carê cuda ye ji carên pêşîn dest pê dike, heya digihîje pêkanîna pêşbazîyê nêrastî di nav xelkê de, ku girûp û tex û qat û selîqeyên cuda wisa bizanin ku eva nûnerê xwe yê raştî hildijêrin, û heke ew dest bi kar nebin, eva girûpeke din wê pişka wan ji xwe re bibe. Cuda jî vê yekê jî, bi hemû awayekî hewl didin ku bi tûjîkirin û bi gefxwarin û timayîbirina wan, xelkê pal bidin ser sindûqên dengdanê.

Di vê dewreya bi nav hîlbijartinê meclisa Xîbrîgan û Meclisa Şêvra Îslamiya Îranê de, piştî tîkîştîna wan di warê dosiyeya navîkî de ku di hemberî Rojava de teslîm bûn, û serî tewandin, hem ji bo veşartin û peçavtina şikesta xwe, û

Rewşa Bakûrê Kurdiştanê aloz e

İdrîs Stwet

Heyamek e ku şer li Bakûra Kurdiştanê di navbera hêzên PKK'ê û polîsên Turkiyê destpêkiriye û piroseya aşîti di wî welatî de bandora xwe ji dest daye û hatiye hiloşandin. Welatê Turkiyê PKK'ê weke terorîst dihesibîne û bi hinceta şer tevî terorîzmê bajar û bajarok û gûndên Kurdakincî ên Bakûra Kurdiştanê mîlîtarîze kiriye. Di raştî de ev şerê ku di Bakûra Kurdiştanê de heye, şerê PKK'ê û Turk nine, belkî şerê du neteweyên Kurd û Turk e ku bê goma zirarmendê sereke neteweya belengaz ya Kurd e ku him ji aliyê malî û him jî di warê canî de xisarê dibîne û mala Kurdan kawil dibe.

Li gorî amarên rêkxistiyên mafên mirov, ji despêka şer heya niha nêzîkî 250 kes ji leşkirên Turk û 280 kes ji Gerîlayên PKK'ê hatîne kuştin û zêdetir ji 375 kes ji xelkê sivil jî hatîne kuştin û 750 kes jî birîndar bûne û bi hezaran kes jî aware bûne.

Niha di welatê Turkiye de hêza leşkerî bi ser siyaseta wî welatî de zale û roj tevî rojê jî rewşa Bakûra Kurdiştanê aloztir dibe û siyaseta weke mîkanîzm bo rêveberiya welat û bo çareserîya arîşeyan bê encam maye û niha berdewam hêzên leşkerî ên Turkiyê operasyonan li deverên Kurdakincî encam didin û heya niha çendîn tawanên mezin encam dane ku heke ev tawan li her welatek din hatiban encamdan, wê weke karesat hatiba hesibandin, lê mixabin tawanên ku derheq bi Kurdan tîne encamdan, di aştî cihanî de kêmîrîn rengvedan hebûye.

Êrîşên leşkerî û mîlîtarîzekirina deverên Bakûra Kurdiştanê bûye sedem ku xelkê Kurd tu hêviyek bi pêşeroja bihevrejîyanê tevî neteweya Turk nemîne.

Di vê navberê de ne desthilatdarên Turk û ne jî berpirsyarên PKK'ê xwe ji hember rewşa niha bi berpirs nizanin û tu aliyek jî hewilê nade bo çareserîya rewşa niha ya Bakûra Kurdiştanê û bêgoman berpirsyarê sereke li hemberî vê rewşê, dewleta Turk e.

Şik di vê de nine ku bona çareserîya pîrsa Kurd di Turkiyê de, gerek mafê Kurdan bê dayîn, lê gerek PKK jî weke bizaveke rizgarîxwaz guherînkariyê di siyaseta xwe de encam bide. Di raştî de PKK'ê tu nexşerêyek bo pêşeroja xwe nine û

her roj bi siyasetekî şaş derdikewe qada siyaseta û di vê navberê de jî, tenê gelê Kurd e ku baca siyaseta şaş ên PKK'ê dide.

PKK rojekî serbixweyîyê bo herçar parçên Kurdiştanê dixwaze û roja din serbixweyîyê ret dike, rojekî şer radigehîne û roja din jî dirêje bi piroseya aşîtiyê dide, serbarê wan siyaseta jî, destêwerdanê di hemû beşên din ên Kurdiştanê de dike û gelek caran jî bi awayek fermî dijberiyê partiyên din ên Kurdî dike.

Ev şerê ku niha di Bakûra Kurdiştanê de heye beşek vedigere bo siyaseta şaş ên PKK'ê û beşeke din jî vedigere bo siyaseta dewletê dîktator ên herêmê û, mixabin welatê zilhêz ên cihanê jî tu siyasetek zelal li hemberî Bekûrê Kurdiştanê nine û, eva jî vedigere ser pêwendiyên bingeîn tevî

wan welatan ku, xwediyê welat in û, dewletên bihêz ên cihanê naxwazin sîstema coxrafîyayî ya Rojhelata Navîn biguherin û, eva jî bûye sedem ku neteweya Kurd weke alav bê bikaranîn.

Di raştî de berdewamiya arîşe û aloziyên Bakûra Kurdiştanê ne bi qezencê gelê Kurd e û ne jî bi qezencê dewleta Turk e, belkî take rêya çareserîya pîrsa Kurd, diyalog e û, bi şer û pevçûn û kuştina hevdu, tu yek ji wan du alîyan nagihîjin tu encamekê. yekxistina mala Kurdan rêçareya pîrs-girêkên neteweya Kurd e û, Heya vê rojê ku bizava rizgarîxwaziya Kurd yekgirtî nebe, Kurd xwedî helwesta xwe nebe, xwedî pîlan û pirojeya xwe nebe, wê di siyaseta de her wusa bimîne ku niha heye.

Doma R:5

hem jî bona bazargermiya hîlbijartinê hinek gotegot (dengo, şayi'e) di nav xelkê de belav kirin, ku tu nîşaneyek jî raştîyê tê de nebû, jiber ku di raştîyê de tu tiştek li Îrana di bin deshilata Komara Îslamiya Îranê de jî riya hîlbijartinê ve guherîn bi ser de nehat, û tu derfetek jî bo beşdariya raştî û demokratîk a xelkê li diyarîkirina qedera xwe û welatê xwe de tune. Biryarên çarenûssaz di van cihan de tê dayîn ku henekên xwe bi binyat û nawendên bi nav hîlbijartinê dîkin. Di Kurdiştanê de jî çendîn qat zêdetir ji cihên din, çewtekariyan dike, û ji bo rakêşana xelkê li ser sindûqên dengdanê jî tu pîlanekê xemsariyê nake, û di bajarên cur bi cur ên Kurdiştanê de, berbîjêrên rengbireng dadîne, da ku rikeberîyeke nerast di nava bîr û raya giştî a Kurdiştanê de ava bike, mixabin hinek caran jî tê de serkevtinê bi dest dixe, û ji hemû îmkânên Spaha Pasdaran û dezgehên îstixbaratî û

komîteya Îmdadê û Heraseta zankoyê û îdareyan û gefxwarina nanbirîne û ... hwd mifahê werdigre, da ku xelkê Kurd li ser sindûqan amade bin. Lê ya ku cihê giringîpêdanê ye, ew e ku digel hemû ew basên ku me li ser rewşa nawendên bi nav "întixabî" li Îranê de kirin, û digel hemû ezmûna derbazbûyî a rejîmê gelo heya niha tu guhertineke erênî di berjewendiya xelkê de hatiye kirin, û ji destên bi nav nûnerên meclîsê tiştek hatiye, da ku xelk, dilê wan bi bi nav hîlbijartina vê carê xweş be.

Ya ku zelal e ew e ku tiştek bi navê parleman û meclîsek ku nîşana îradeya xelkê be tune, û tenê ew der cihê komcivînen endamên organ û nawendekê ne ku Şevra Nobedar rê daye wan ku tê de beşdar bin, û tu deshilateke wan tune xeynî rewayîdana bi dîktatoriya Komara Îslamiya Îranê.

Di rewşeke bi vî rengî de, hekî tenê

mo'icizyek jî rû bide, û tewahiya meclîsê bibe bi kesên şoreşger û welatparêz, û di xema mafê gel de bin, dîsan jî tu karek ji destên wan nahê, û hemû hewldanên wan wê bi hukm û biyarekî hikûmetî, wê betal bibin.

Li gora van bas û mijaran, û li gora vê derbazbûyiya ku hate baskirin, me jêve ye ku şanogeriya vê carê ya rejîmê jî wekî hemû şanogeriyan din, tu pîvanek û rengeke wê ya hîlbijartineke demokratîk tune, û encama wê jî her çî be, di berjewendiya xelkê de nabe, û tu derfetek jî bo pêkanîna guherînkariyan di berjewendiya neteweya Kurd tê de tune. Lewra em hîlbijartina vê carê jî nerast dizanin, û baykot dîkin.

Em daxwazê ji xelkê hişyar û mafxwaz ê Îranê û bi taybetî neteweya Kurd ya azadîxwaz a Kurd dîkin, ku di piroseya hîlbijartina azad û demokratîk ya Komara Îslamî de beşdar

nebin, û di roja dengdanê de li ser sindûqên amade nebin, û bedela dengdanê di piroseyeke weha de, di malên xwe de bimînin.

Daxwaza me ji hemû azadîxwazan û hemû tekoşerên demokrat ew e ku bi her şeweyekê ku dikarin û bi hemû hêz û şiyana xwe, ji bo eşkerekirina pîlanên rejîmê, û bona paşêşekirina bi kesên ku xwe berbîjar kirine, û herwisa bona tûjîkirina xelkê welat bona neçûna wan li ser sindûqên dendanê kar bikin, û hewlê bidin da ku bo carek din jî bêjne vê rejîmê ku dek û dolabên wan ji xelkê re eşkere bûne, û betal û bê wate ne.

**Hiloşe rejîma dijî azadî a Komara Îslamî
Serkevtin ji gelên Îranê re**

**PKÎ
Deftera Siyasî
20.10.1394
10.01.2016**

Nerîna Lîderan

Demirtaş: “Kurd naxwazin ji Tirkîyê cuda bibin”.

Netanyahu: “Îran niha jî li pey bideştîstina çeka navîkî de ye”.

Rûhanî: “Hilgirtina dor-pêçên aborî serkevîneke mezin e bo xelkê Îranê”.

Salih Muslim: “Hekî Meclisa Sûriyeya Demokratîk nehê vexwandin bo Jinêv 3, em biryarên wê qebûl nakin”.

Terorîzma bê şerm

Kerîm Perwîzî

Piştî bidarvekirina Şêx ê tundrew yê li dijî deshîlata Si'ûdiyayê û 46 kesên din ku dewleta Erebiştanê bi terorîst navê wan tîne ziman, rejîma Îranê bêdeng nema û bersiv da, û bi ew qasê nerihetî û kerb û kîna xwe helwêsta xwe nîşan da û, karbideştên rejîmê di hemû aştan de, bi ew qasî tundrewane û tûjkerane ve, kiryarda Erebiştanê pirotesto kirin û gefa vê yekê xwarin ku, ev karê dewleta Erebiştanê bê bersiv namîne û, tenanet Xamineyî û Spaha Pasdaran gefa lêxistin û jinavbirinê, ji dewleta Erebiştanê xwarin.

Di emcama gef û gîvaşên han de bûn ku, Besîcî û Pasdar û hêzên ser bi Îtîla'ata Spaha Pasdaran li Tehran û li Meşhedê bo careke din êrîş birin ser balyozxane û konsûlgeriya Erebiştanê û, careke din rûçikê rastîn ê Komara Îslamî ya Îranê ji cihanê re eşkere kirin, û selimandin ku, tevî cihana pêşkevî û mirovî ya îro de nateba ye û, tenê kultura şewitandin û gef û bê pîrensîpî di nava wan de bihêz e.

Piştî vê bûyerê Erebiştan û çend welatên din ên Erebi, tîkiliyên xwe tevî Komara Îslamî qut kirin û yan jî anîn ser aştê herî kêr û, civata ewlehî ya “NY” jî kiryarda rejîma Tehranê bi tundî îdane kir. Di vir de bû ku Komara Îslamî hişyar bû û zanî ku her weke

berê dûr ji her cure lojîk û mentîqekê bertek nîşan daye û, kiryardên wê yê tevdanîkarî bo wî bi xwe vegeyirane û, piştî wan hemû poanên ku dabûne cihanê, û wan hemû paşvekêşiyên ku derheq bi keysa etomî encam dan, da ku ji îzolebûna zêdetir rizgar bibe, niha jî careke din bi sedema bertek û gotinên dûr ji lojîk û serberedayî, pê diçe ku careke din bikeve nava goma îzolebûnê.

Ya ku di vê navberê de cihê mixabîniyê ye ew e ku hinek ji ragehgandinên rejîma Îranê û yê ku bi Spaha Pasdaran û dezgehên Îtîla'atî nêzik in, ji bo dilxweşkirina xwe û bi nav jî bo gefxwarin û biçûkkirin helwêsta welatên Erebi, bas ji bûyera Mîkonosê dikin û bi ew qasî bê şermî ve bergiriyê ji terorîzma wê demê a xwe dikin, û xwe wekî serkevî di wan bûyeran de dihesibînin.

Di sala 1371'an de li bajarê Bîlîrînê de terorîstên Komara Îslamiya Îranê di restorana bi navê Mîkonosê de, Dr. Şerefkendî û hevalên wî dane ber gulleyan û şehîd kirin, Piştî vê bûyera terorîstî dezgeha dadweriya Almanayê kete pey biker û biryarderên vê karesata terorîstî û piştî pênc salan hukmê dîrokî ê xwe derkir, û Komara Îslamiya Îranê li aştê herî bilind de wekî terorîst da nasandin.

Piştî vî hukmî welatên Ewropî yan pêwendiyên xwe bi rejîma Îranê re qut kirin, û yan jî aştê tîkiliyan anînê xwar, û piştî ku rejîma Îranê serî jî bo merc û daxwaziya Rojava tewand, bi taybetî soz da ku êdî di Ewropayê de deşt bi karên terorîstî neke, welatên Ewropî tîkiliyên xwe bi Îranê re asayî

kirin.

Niha rejîma Îslamiya Îranê û dem û dezgehên wê ên Îtîla'atî û terorîstî, cardin bas ji bûyerên naskirî bi Mîkonosê dikin, û bi bê şermîyeke tewaw ve hem xwe wekî serkevî dihesibînin, û hem jî şanaziyê bi derbazbûyîya terorîstî a xwe dikin. Di bûyera Mîkonosê de herçend ku PDKÎ û tevgera Kurd derbeke giran xwar, û dax û kesera şehîdbûna vî

rêberê mezin di dîrokê de her dimîne, lê hukmê dadgeha Mîkonosê hukmeke dîrokî bû, ku didadgeheke welatekî pêşkevî de Komara Îslamiya Îranê di aştê herî bilind de wekî terorîst dihate hesibandin. Piştî jî Komara Îslamî teslimî daxwaziya welatên Ewropî bû û şikestekem mezin di dîroka deshîlata biyom ya Wilayeta Feqîh de bû.

Eva ku Spaha Pasdaran û dezgehên Îtîla'atî û ragehandkarên ser bi wan li vê qonaxa heştîyar de bas ji ducarîbûna bûyera Mîkonosê dikin, tenê megre di bêşermîyeke tewaw de gefa teror û terorîstperweriyê bikin, û cardin jî cihanê re biselîmînin ku Komara Îslamiya Îranê, piştî û pena û çavkaniya terorîzmê ye, hekî ne, wê demê serkevîneke wisa bi deşt nehîna, da ku niha bi ducarîkirinê şanaziyê bikin.

Rewşa Rojhilata Kurdistanê aloz e

Kurdistanmedia: Rewşa bajarên Rojhilata Kurdistanê û Îranê bi sedema retkirina kêrhatîbûna berbîjêran aloz dibe.

Li gora nûçegihaniya piştî vê ku ji aliyê Şêvra Nobedar û Wezareta Navxwe ve kêrhatîbûna hinek ji berbîjêran hatiye retkirin, xelkê bajarên Îlam û Kirmanşanê û Xûzîstanê deşt bi lidarxistina meşên nerazîbûnê kirine.

Di vê derheqê de Nadir Qazîpûr berbîjêrê Azerîzîman yê Urmîyê bi sedema vê ku kêrhatîbûna wî hate retkirin, Azîriyan nerazîbûna xwe di hemberî vê biryarda Şêvra Nobedar de eşkere kirin.

Li Kûhdeştê Loriştanê de jî fermendarê Kûhdeştê wekî nerazîbûna di hemberî retkirina kêrhatîbûna berbîjêran dev ji kar berda.

Li bajarê Sinê de jî rewş ew qas aloz bû û hêzên ewlehiya rejîmê xwe xistin rewşa amadebaşiyê de, û parêzgarê Sinê jî bilez ber bi Tehranê ve bi rê ket.

Misrî Berzkar:

“Min biryar da ez careke din bêm û tevî refên PDKÎ bim, lê di rê de em ketin ber kîmyabarana Helebçê. Herçend em di wê rojê de derbaz bûn, lê rojêke pirr bi zehmet û giran bû”.

H: Arif Vêlî

Di nava netewa Kurd ê belengaz û bindest de, pir kêr in ev malbatên ku di rêya rizgariya netewe û axa xwe de, xortek xwe pêşkêşî baragehên azadiyê nekiribin, bi wateyêke din zaf in li her çar parên Kurdistanê, ev malbatên ku bi sedema evîndariya ji ax û niştimanê re, miroveke xwe pêşkêşî rizgariya gelê xwe nekiribin.

Eva jî tê wê wateyê ku xevna rizgariya niştiman, rast e rêyek pir dijwar e, lê evîndariya tak bi takên netewa Kurd jî, bi qasekî bihêz û bi îmane ku, rê herçiqas dijwar û bi zehmetî be, wê bê derbazkirin û herçiqas hewceyî gorîkirina egîd û mêrxas û şêrejinan be, wê bi bêhinfirîyê bê dayîn.

Misrî Berzkar jî ye ji wan şêrejinên Kurdistanê ye ku bi gorîkirina birayeke xwe bi baregehên Azadiyê, di xebata pir ji xwîn û malwêraniya Kurdan de pişikdar bûye.

Misrî Berzkar keça Îsma'îl sala 1953'an (1332) li gundê “Derehecîc” a ser bi “Nodşe” ya ser bi bajarê Pawe hatiye dinê.

Misrî Berzkar derheq bi nasyariya xwe tevî pêşmerge û PDKÎ weha dibêje: “Bo cara yekemîn min di sala 1968'an (1347) bû ku navê pîroz û bilind a pêşmerge gudarî kir û tevî nasyar bûm”.

Misrî Berzkar herweha derheq bi jiyana xwe ya hevpar û tevlibûna bi PDKÎ re weha dibêje: “Sala 1969'an (1348) min jiyana hevpar tevî hevjinê xwe “Se'îd Meqrûzî” awa kir û, piştî çend salan û di sala 1979'an (1358) û di dema

şoreşa gelên Îranê de, hevjinê min bûye pêşmerge û tevî refên pêşmerge PDKÎ bû, ji wî çaxî ve ez jî tevî hevjinê xwe di nava karûbarên partiyê û refên pêşmerge dene û di vê mideha jiyana hevpar de jî, em xwediye 6 zarokan in, 5 keç bi navên Ayşe, Ferîde, Ferîba, Ferzane û Rêzan û kurek e bi navên Refîq”.

Misrî Berzkar herweha piştî xebata bi salan di tevgera Kurdistanê de, çavni-hêriya xwe ji PDKÎ û hevjinê xwe weha tîne ziman: “Serbarê vê ku min hemû jiyana xw di nava refên PDKÎ de derbaz kir û girîngtir ji hemû tiştek din, birayekî xwe bi navê “Sîdîq Berzkar” ku di nava refên pêşmerge PDKÎ de şehîd ket, pêşkêşî baregehên azadî û armancên pîroz ên PDKÎ kir, lê niha jî çavni-hêriya min ji PDKÎ ev e ku ji xebatê veneqete û hertim hewla serkewtinê bide û piştî pêşmerge û malbata şehîdan bigire û bona zadiya Kurdistanê ji tekoşînê berdeham be. Herweha çavni-hêriya min ji hevjinê min ev e ku, ji xebata xwe ya pir ji serfirazî nesekine û heya dawîya jiyana xwe berdeham be.

Misrî Berzkar roja herî xweş a jiyana xwe weha tîne ziman û dibêje: “Bi sedema pêşmergeyê, ez û Se'îd Hevjinê min, 7 sal bû ji hevdu veqetiya bûn, piştî 7 salan em bi hevdu re şa bûn û careke din ji nû ve me jiyan domand û em ji wî çaxî ve bûne xwediye 4 zarokên din, lewra ev serpehatiya han min bas kir ku, roja em bi hevdu re şad bûn û careke din gehişin hevdu, roja herî xweş a jiyana min e”.

Misrî Berzkar herweha roja herî nexweş a jiyana xwe weha tîne ziman û dibêje: “Rojê nexweş a jiyana min ew roj bû ku min biryar da ez careke din bêm û tevî refên PDKÎ bim û, di rêde ketin ber kîmyabarana Helebçê, em di wê rojê de derbaz bûn, lê rojêke pir bi zehmet û giran bû. Rojêke din jî

Misrî Berzkar keça Îsma'îl sala 1953'an (1332) li gundê “Derehecîc” a ser bi “Nodşe” ya ser bi bajarê Pawe hatiye dinê.

di jiyana pêşmergeyê min de heye ku ez niha jî pê dilgiran û aciz im, ev jî roja şhidketina rêberê navdarê gelê me şehîd Dr. Qasimlo bû”.

Misrî Berzkar rû li jin û keç û dayikên Kurdistanê dike û bi vê peyamê dawiyê bi hevpeyvîna vê carê ya rojnameya Agirî tîne: “Ez daxwazê ji jin û keç û dayikên Kurdistanê dikim ku, tu carî rêya xebata xwe ya pîroz bernedin û hertim hemû bihevne piştevanê hevjin û xort û birayên xwe bin”.

Di despêka sala 2016'an de zêdetir ji 52 kes di Îranê de hatine bidarvekirin

Bidarvekirin di girtîgehên Brejîma Îranê de hêj berdwam e û tenê ji despêka sala 2016'an de heya niha, pitir ji 52 kes di Îranê de hatine bidarvekirin.

Li gor nûçeyên belavbûyî, beşek ji wan kesên ku di Îranê de hatine darvekirin, bi tawana bazirganîkirin bi madeyên hişber û beşeke din beşek bi tawana qetil û beşek din ji bi tawana dijayetê tevî Xwedê hatine darvekirin.

Li gor yasaya bingehîn a Komara Îslamî, cezaya bazirganîkirin bi madeyên hişber û qetla bizanebûn û dijberî tevî xwedê, bidarvekirine. Lê di vê navberê de rejîma Îranê bona jinavbirina dijber û neyarên xwe, wan li jêr navê bazirganîkirina bi madeyên hişber û dijayetî tevî Xwedê bidarve dike.

Eva di demekî de ye ku welatê Îranê piştî welatê Çîne, di pileya duhem a bidarvekirina xelkê xwe de ye di cîhanê de.

Serhejmêriya telaqê li Îlamê %32 zêde bûye

Kurdiştanmedia: Tenê di 9 mehên derbazbûyî ên sala 1394'an a Rojî de, li Îlamê serhejmêriya telaqê %32 ber bi zêdebûnê ve çû ye.

Cîgirê fermandarê rejîmê bas ji zêdebûna %32 ya telaqê kir û ragehand ku, di 9 heyvên derbazbûyî de 386 telaq ahtine encam dan, lê di heman dema sala derbazbûyî de, 292 telaq hatine encamdan.

Mecîd Kakeyî li Îlamê herweha ragehand ku, di 9 heyvên derbazbûyî de 3 hezar û 430 zarok di Îlamê de jidayik bûne û, eva jî li hember sala derbazbûyî 4.6 ber bi zêdebûnê ve çûye.

Tê gotin ku bi sedema hejarê û bêkarî û herweha zêdebûna diyardeyên civakî ên weke madeyên hişber we, Îran yek ji welatên cîhanê ye ku rêjeya herî mezin a telaqê têde tê encam dan û eva jî di pêşerojê de cihê nîgeraniyê ye.

Di sala 1394'an de 12 zarokên bin 18 saliyê de dawî bi jiyana xwe anîne

Ajansa Kurdpa: Ji despêka sala 1394'an a Rojî heya niha, 12 qutabiyên qonaxa despêkî a xwendinê, dest avêtine xwekujiyê û dawî bi jiyana xwe anîne.

Hate ragehandin ku tenê tenê di heyva Befranbara Îsal de du hewlên xwekujî li bajarê yezdê û yeke din jî li bajarê Tehranê hatiye dan û di encam de her sê zarokan canê xwe jîdest daye.

Pisor liser vê baweriyê ne ku tirs ji xwendingehê, dabazîna asta xwendinê û ketina ji hinek dersên xwendingehê û tirs ji gazîkirina malbata xwendekaran bo xwendingehan û xemokî û kêşe û arîşeyên malbatî, sedemên herî sereke ên xwekujîya zarokan in.

Pereştarên Urmîyê çend meh in ku mûçe wernegirtine

Ajansa Kurdpa: Pereştarên Urmîyê eva çend mehin ku mûçeya xwe wernegirtine, û di vê derheqê de dest bi girevê kirine.

Girûpeke ji pereştaran di gotûbêja digel "ÎLNA"yê ragehandine ku eva şeş mehin ku mûçeya xwe wernegirtine, û ferqeke zêde jî di navbera pereştarên şîrketî û yên fermî de heye.

Her div ê derheqê deSerokê Komîsyona hiqûqî ya Şevra Bilind a Saziya Nizama Pereşariyê a welat bi nivîsandina nameyeke servekirî ji Rûhanî re, bas ji kêşe û arîşeyên pereştaran kir. Di beşeke nameya navbirî de hatiye ku: "Beşa pereşariya welat rojên pirr zehmet derbaz dike ew jî bi sedema bêexlaqiyên wezareta Tendirustiyê, û ji aliyekî din ve giringînedana we wekî serkomarê welat bi vê beşê, bûye sedema bilindbûna dengê rexneyan û nerazîbûna pereştaran, û ew niha di rewşeke pirr heştiyar û pirr ji nîgeraniyê de dijîn, û di warê bijîtîya jiyana xwe de jî bi astengiyên micid re berbirû ne. Di bereberê roja pereştar de, jiber ku riyên

gotûbêj û alîkariyan di Wezareta Tendirustiyê de hatine daxistin, û zankoyên zaniştên pizîşkî alîkariya me nakin, em daxwazê dikin, ji bo çareserkirina pirsgirêkan û dana mafê pereştaran û pêşgirtina ji bêexlaqiyên di nav Wezareta Tendirustiyê de ji me re alîkar bin". Giringînedana bi texa herî pispor di Îranê de û nedana çend mehan mûçeya wan, di demekê de ye ku rejîmê pere ji bo kirîna terorîstan û piştgiriya ji karên terorîstî û destêwerdana di nava karûbarên welatên herêmê de heye, û tu kêşeya pere di vî warî de tune ye".

Hunermendê navdarê kurd Kerîm Kaban çû ser dilovaniya xwe

Hunermendê navdarê kurd Kerîm Kaban, di temenê 88 saliyê de jiyana xwe ji dest da.

Hunermendê navdar ê kurd Kerîm Kaban, ku demeke dirêj bû nexweş bû û li nexweşxanê di hate dermankirin, jiyana xwe ji dest da.

Kerîm Kaban, sala 1927an li taxa Şêxanê ya bajarê Silêmaniyê ji dayîk bibû. Kaban yekemîn alboma xwe sala 1945ê tomar kir. Bi giştî 20 albomên wî hene.

Hunermend Kerîm Kaban bavê 6 zarokan bû; 3 kur 3 keç.

Gotinên Navdaran

A: FIRAT CEWERÎ

Helbestvan Yûsivê Berazî di dilê me de dijî

xaniyê xwe firot.

Bêbuhar di 15.01.2009an de ji ber nexweşiyê giran wefat kir û li bajarê Serê Kaniyê hate veşartin.

Ev helbest jî mînakeke ji helbestên evîndarî yên Bêbuharê nemir.
Rûdaw

Şeş sal ser mirina helbestvanê navdarê kurd Yûsivê Berazî derbas bûn. Helbestvanê ji Kobanî gelek awaz û gotin dane hunermendên navdar wek Mehmûd Ezîz Şakir, Seîd Gabarî û Mihemed Şêxo û çend kesên dîtir.

Helbestvanê kurd Yûsivê Berazî ku kokên wî vedigerin navçeya Kobanî, di sala 1931ê de li gundê Tilcîrcê li derdora Helebê ji dayik bû û di sala 1956an de li bajarê Serê Kaniyê yê Rojavayê Kurdistanê bicî bû û heta dawiya jiyana xwe li wir jiya.

Yûsivê Berazî di xortaniya xwe de Seydayê Cege-rxwîn nas kir û ket bin bandora wî, herwiha bi rêya Reşîdê Kurd fêrî rêzimana Kurdî bû û ji bilî Kurdî, bi Erebî, Farisî û Tirkî jî zanibû. Di xewna xwe de Feqiyê Teyran dibîne û li ser şîreta wî navê xwe dike Bêbuhar çimkî heta niha buhara gelê Kurd pêk nehatiye û Kurd negihîştine rizgarî û serxwebûna xwe.

Bêbuhar dengxweş û hunermend jî bû. Û wî gelek awaz û gotin dane hunermendên navdar wek Mehmûd Ezîz Şakir, Seîd Gabarî û Mihemed Şêxo û çend kesên dîtir. Bi taybetî helbesta wî Hebs û Zindan deng da ku wî di salên şêstî ji sedsala borî de di zindanên Sûriyê de û li jêr îşkence û lêdanê bi darikên şîxatên li ser dîwarên zindanê nivîsandibû.

Bêbuhar li ser şewaza klasîk dinivîsand û di helbestên xwe de behsa evînî, welatparêzî, hişyariya millet, êş û azarên gelê xwe û serxwebûna Kurdistanê dikir. Bêbuhar di navbera salên 1988 heta dema wefata xwe 5 diwanên çapkirî li pey xwe hiştin bi navê: Zindan, Bang, Raperîn, Serxwebûn Pêşketin. Bêbuhar ewqasî dilsoz û wefadarê nivîs û pênşa xwe bû ku jib o çapkirina diwaneke xwe

**Şêrîn tu cîrana min î
Armanç û nîşana min î**

**Rohnî û rewşana min î
Bax û gulistana min î**

**Çavên belek lêvên şekir
Dêma gulî bisk lê şe kir**

**Bejna te min lê meyze kir
Derya evînê ez çûm binî**

**Pêlan li ser pêlan veda
Derbêm ji bin qet keys neda**

**Vînê dilê min şex veda
Tu dil diyarî dijmin î**

**Mîhrê tu bik êdî gidî
Davan li min bes tim vedî**

**Min li dinya qet jîn nedî
Zû dilrevînî şewşen î**

**Sorgul biharê geş dibe
Cîhan hemû pê xweş dibe**

**Havîn li pey tê hişk dibe
Heyhat ji nişk da bê çînîn**

**Ez çûm gulistana gulan
Pê xweş kim derdan û kulan**

**Şevreş bihurî rohnî hila
Min çû ji xwe re gul çînî**

Xort ji bo ku diwestin dizewicin, keç ji ji bo ku meraq dikan dizewicin, dawiyê hemû jî poşman dibin.

Oscar Wilde

Mêrekî kerr û jineke kor, jinûmêrekî dilşa ne.

Gotineke Danmarkî

Jin berî ku bizewicin, mêr jî piştî ku dizewicin digirîn.

Gotineke Polonî

Evîn berbanga zewacê, zewac jî êvara evînê ye.

De Finod

Zewaca bêî hezkirin, mîna îbadetkirina bêî bawerî kirêt e.

Çexov

Felsefe di ser hemû huneran re ye.

Eflatun

Ji ku? Bi ku de? Ji bo çi? Çawa? Ev pirs hemû ji felsefê pêk tên.

Joubert

Di felsefê de ne gihîştina armancê, lê riya wê girîng e.

Havelock Ellis

Rexnegir her dibêjin, em ji nivîskaran ténagihîjin.

Gelo ev sûcê nivîskaran e?

Zimanê Kurdî

Beşa 7. Dema xwendinê Navên hinek pêxwarinan

Penîr

Zeytûn

Mast

To

Dîms

Nîvîşk

Hêk

Tîştonek

A: Mahir Berwarî

1. Kolav

- Serevraz kî dê vala bit, sernîşîv kî dê tijî bit.
- Ser spiye, ne meleye, pê paniye ne deveye. (!)
- Demê sernîşîv diken tijî dibit.

2. Qazan, agir û hîskûk

- Hudhude harbû, Reşwêl e lê si-yarbû.
- Helhele har e, reşkele siyar e, dûvdirêjk xilmetkar e.

3. Rê

- Şûtka du ta, heta Bexda.
- Tîşteke dirêj e, sîber nîne.
- Diçit serê çiyay, nalivit.
- Ji vêrê heta Bexda/Helebê, hemî cangê du ta.
- Ji vêrê heta mala Obeydullay, hemî cangê qutay.

4. Meqes

- Min darekê 2 gulte, da nav lingêt babê te, li wêra he bû qîçqîça da/diya te.
- 2 têrra, 2 vêrra, çilfindê, hay çilfindê.
- Hemzeko, di piştî xwe ve neko.
- Stûna 2 gulte, dana bin ritlêt babê te, bo çîzçîza deyka te.
- Heta tu tilêt xo nekeye di çavêt gurgî ra, mihê naxot.

5. Telhe

- Ser dês e, bin dês e, çeqil û meqil bi xirnês e.
- Tîşteke min heye di rê da, yê sax hat pê da, yê mirî, sax li erdê da. (* dav, telhe, xefik)

Xwendevanên hêja!
Hûn dikarin bersiva
tîştonekan bi riya E-Maila
Agiri2003@gmail.com ji
me re bişînin

Beşa 6. Dema axaftin û nivîsînê

**Hûn jî navên hinek xwarinên
devera xwe bibêjin û binivîsin.**

1. ....

6. ....

2. ....

7. ....

3. ....

8. ....

4. ....

9. ....

5. ....

10. ....

